Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

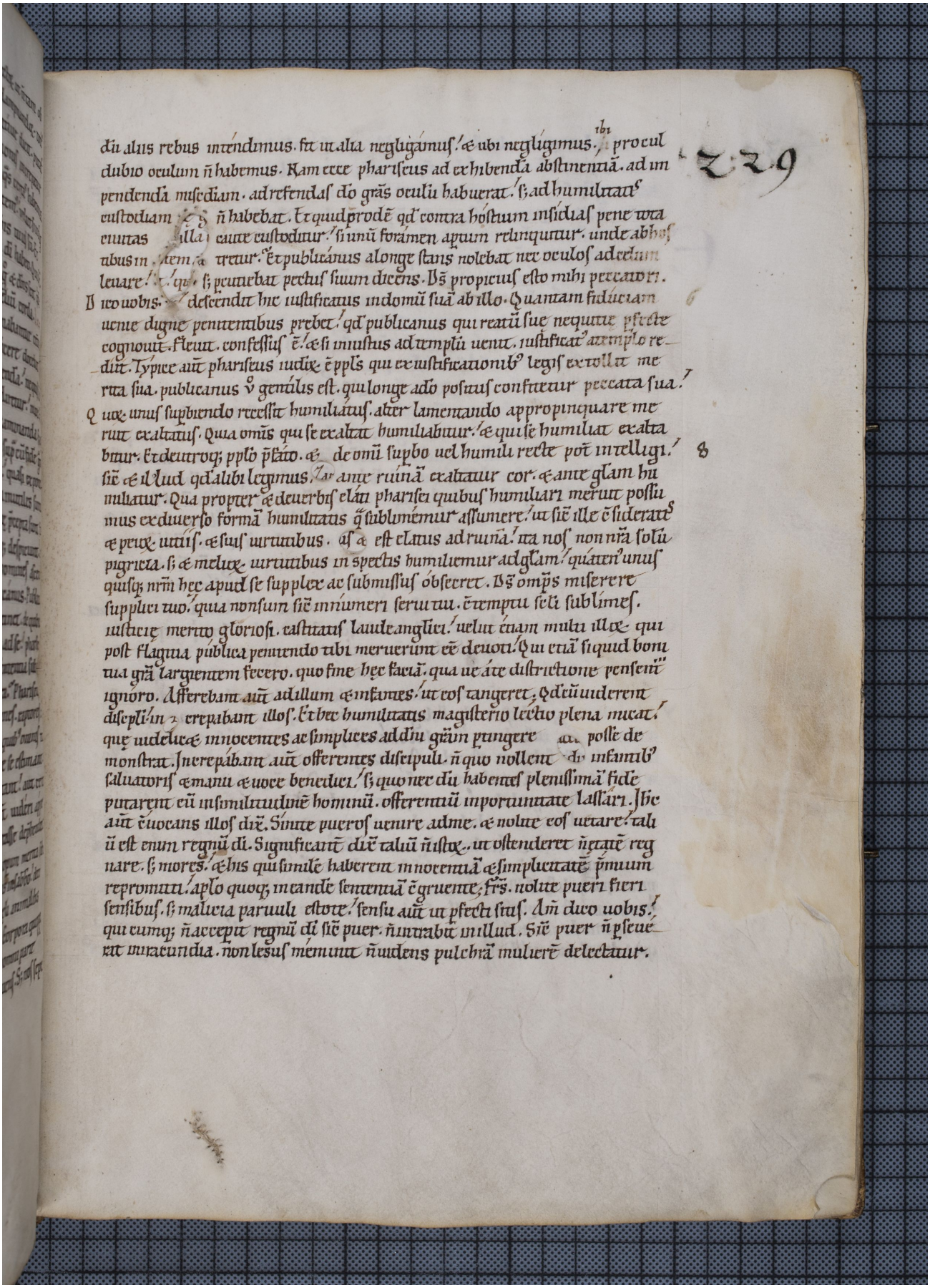

229

diu alius rebus intendimus. sic ut alia negligamus. & ubi negligimus. ibi procul
dubio oculum ñ habemus. Ram ecce pharisęus ad exhibenda abstinentiã. ad im
pendenda misericordiam. ad refendas dõ grãs oculũ habuerat. sed ad humilitatis
custodiam [illegible] ñ habebat. Et quid prodẽ qd contra hostium insidias pene tota
ciuitas [illegible] cauta custoditur. si unũ foramen apertum relinquitur. unde abhos
tibus in [illegible]tem [illegible]tur. Et publicanus alonge stans nolebat nec oculos ad celum
leuare. [illegible] qui sed percutebat pectus suum dicens. Dõe propitius esto mihi peccatori.
Dico uobis. descendit hic iustificatus in domũ suã ab illo. Quantam fiduciam
uenie digne penitentibus prebet. qd publicanus qui reatũ suę nequitię perfecte
cognouit. fleuit. confessus ẽ. & si iniustus ad templũ uenit. iustificatus a templo re
diit. Typice autẽ pharisęus iudicẽ ẽ ppls qui ex iustificationib legis extollit me
rita sua. publicanus ỹ gentilis est. qui longe a deo positus confitetur peccata sua.
Quę unus superbiendo recessit humiliatus. alter lamentando appropinquare me
ruit exaltatus. Quia omis qui se exaltat humiliabitur. & qui se humiliat exalta
bitur. Et de utroq; pplo plato. & de omi supbo uel humilitate poẽ intelligi.
sicut & illud qd alibi legimus. Ante ruinã exaltatur cor. & ante glam hu
miliatur. Qua propter & de uerbis elati pharisei quibus humiliari meruit possu
mus ex diuerso formã humilitatis q̃ sublimemur assumere. ut sicut ille ẽ sideratus
& peccę uitiis. & suis uirtutibus. ita & est elatus ad ruinã. ita nos non nrã solũ
pigritia. sed & meliores uirtutibus in spectis humiliemur ad glam. quatenus unus
quisq; nrm hęc apud se supplex ac submissus obsecret. Deus omps miserere
supplici tuo. qua non sum sicut ceteri hominum seruiu tuo. ẽ tempu seli sublimes.
iusticię merito gloriosi. castitatis laude angelici. uelut etiam multi illęq; qui
post flagitia publica penitendo tibi meruerunt ẽ deuoti. Qui etiã siquid bonũ
tua grã largientem fecero. quo fine hęc facia. qua ue ate districtione pensent
ignoro. Offerebant autẽ ad illum & infantes. ut eos tangeret. Qd eũ uiderent
discipli increpabant illos. Et hec humilitatis magisterio lectio plena micat.
quę uidelicet innocentes ac simplices ad diu grãm pungere [illegible] posse de
monstrat. Increpabant autẽ offerentes discipuli. ñ quo nollent [illegible] infantib
saluatoris manu & uoce benedici. sed quo nec diu habentes plenissima fide
putarent eũ insimilitudinẽ hominũ. offerentiũ importunitate lassari. Sic
autẽ ẽuocans illos dicẽ. Sinite pueros uenire ad me. & nolite eos uetare. tali
ũ est enim regnũ di. Significantẽ dicẽ taliũ ñ istę. ut ostenderet ñ etatẽ reg
nare. sed mores. & his qui similẽ haberent innocentiã & simplicitatẽ primum
repromitti. & ipso quoq; in tanda sententiã ẽ gruente. fres. nolite pueri fieri
sensibus. sed malicia paruuli estote. sensu autẽ ut perfecti sitis. Amẽ dico uobis.
qui cumq; ñ acceperit regnũ di sicut puer. ñ intrabit in illud. Sicut puer ñ peccat
erat innocentia. non lesus meminiit ñ uidens pulchrã mulierẽ delectatur.